

Eksistensgrundlag for Samfundets Fornyelse

Reclaimed Society Press

Andet oplag 2022

Indholdsfortegnelse:

Forord	S.3
Præambel	S. 9
Ånds- og Kulturlivet	S. 13
Nærings*- og Produktionslivet	S. 16
Retslivet	S. 19
Eksempel på Åndslivets forgreninger:	
Kunstens opgaver	S. 22
Arkitektens Pagt	S. 23
Skoler	S. 26
Det Religiøse Liv	S. 28
Sundhedssammenslutninger	S. 29
Gårdfællesskaber, Økosamfund, Bofællesskaber	S. 33
Land/jord til gårdfællesskaber og økolandsbyer	S. 34
Associative Sammenslutninger	S. 36
Kredit, valuta og betalingstransaktioner	S. 38
Energi og Ressourcer	S. 40
Eksempel på Nærings- og Produktionslivets gren:	
Landbrug	S. 43
Tanker og idéer til fordeling af landret	S. 45
ICT - DEN UBRYDELIGE PAGT FOND	S. 46
ICT -THE IRREVOCABLE COVENANT TRUST	S. 49

*På trods af at vi godt ved, at "næringsliv" er et gammelt ord, der ikke længere anvendes særligt ofte, har vi valgt at bruge det istedet for det nyere "erhvervslivet", fordi det giver et helt andet perspektiv på, hvordan denne samfuntsfunktion egentlig fungerer, idet vi i denne sørger for at "ernære" hinanden ud fra en solidarisk impuls.

Forord til anden udgave

Efter næsten et år er det muligt at udgive denne lille bog igen. Det er nemt at konstatere, at ødelæggelsen af samfundet ikke er blevet mindre, og den trang til at begynde en fornyelse af samfundsforholdene, som beskrives i bogen, ikke er blevet mindre livsnødvendig. Desværre kan man kun se bekræftigelser på, at samfundet og sammen med det hele civilisationen fortsat bevæger sig mod en afgrund, og at denne udvikling vil fortsætte, indtil mennesker beslutter sig til en så vidtgående indre og ydre forvandling som den, der forsøges beskrevet i denne bog.

Vor hjertelige tak går til Lars Thor Smith for hans omsorgfulde arbejde med at rette de fejl, der fandtes i første udgave, som blev udgivet i al hast, under indflydelse af tidens nød.

Diane Vincentz October 2022

Forord

Tragedien, der i denne tid udfolder sig for øjnene af os, har et ubegribeligt omfang. Det kan føles som var et mørkt slør lagt over hele jorden; et slør som man ikke formår at løfte.

Vigtigt er det dog, at man besidder et ønske om at løfte dette slør. Desuden er det vigtigt, at mennesker gennemskuer, at grunden til denne tragedie findes i det faktum, at det sociale liv i vidtgående grad har

fjernet sig fra det alment menneskelige. Det, vi er konfronteret med nu, er resultatet af vores egen manglende formåen til at gennemskue, forstå og aktivt virke hen imod en fornyelse af de sociale kræfter i samfundet.

Nøglen til forståelsen af de sociale kræfter ligger i os selv. Denne forståelse er blevet lagt ind i vore hjerter og venter tålmodigt på forløsning - en forløsning, der kun kan ske ud fra vores egen frie vilje og dybtgående forståelse samt ud fra medfølelsen med alle mennesker på jorden.

Det foreliggende skrift er opstået i løbet af 2020 og 2021 som følge af et mange måneder langt forløb, der involverede seminarer, workshops og arbejdsgrupper rundt om i Danmark med emnet 'samfundets fornyelse og tregrening'. I disse arbejdsgrupper har vi prøvet at udarbejde og definere de fundamentale præmisser for samfundets fornyelse ved at stille os selv et helt enkelt spørgsmål: Hvis vi synes samfundet skal fornyes, hvordan skal det så finde sted?

Efterhånden som denne proces udviklede sig, mærkede vi, at vores forestillinger om, hvordan samfundet skal udformes, reformeres og fornyes, i de fleste tilfælde var meget fremskredne. Egentlig ved vi alle godt dybt i os selv, at ikke alene må nye sammenhænge dannes, men også hvordan det skal ske. Vi er i det hele taget i besiddelse af en grundlæggende indsigt i menneskets væsen og behov. Samtidig kunne vi dog mærke, at det var nødvendigt at tage afsked med urgamle begreber, dybtliggende forestillinger, sædvaner og konventioner for at give plads til, at nye tanker kunne spire frem. Da

vi begyndte med dette 'udgravnings- og renovationsarbejde', fremstod iboende tanker og forestillinger om fornyelsen på en sådan måde, at det langsomt førte til en udformning af en sammenhængende helhed.

De seneste 150 år er samfundet skabt og formet næsten udelukkende ud fra industri- og kapitalkræfternes ønsker og behov. Disse kræfter har i mellemtiden formået at akkumulere ikke kun magt, men også næsten 95% af alle naturressourcer og landområder og al kapital på meget få hænder. Det er en grådighed, der aldrig kan tilfredsstilles, og disse nærmest utænkelige ophobninger af værdier og magt kan kun ske hånd i hånd med en ekstrem og vidtgående udpining af resten af samfundet.

Et levedygtigt samfund kan aldrig bestå uden evne til at forvandle sig selv. Menneskeheden befinder sig i konstant udvikling. Hvis samfundet ikke er i stand til at udvikle sig i takt med menneskets indre udvikling, så står hele samfundet foran altødelæggende katastrofer. Problemerne opstår, når menneskehedens udviklingsbehov og ensidigt virkende kapitalkræfter ikke bliver bragt i harmoni.

I dette tilfælde vil magten - motiveret af kapitalkræfter - fortsætte med at finde midler til at styre menneskeheden ind i et teknokratisk fængsel. Det er vi på vej til nu. Det er ikke en skjult agenda, men derimod en velbeskrevet plan, der gennem de seneste år er fremlagt af personer som Klaus Schwab i forskellige skrifter, såsom *The Fourth Industrial Revolution*, og denne agenda er styret af hans egen organisation,

World Economic Forum, der har hjemme i Geneve i Schweiz.

Det er vigtigt for menneskeheden, at så mange som overhovedet muligt lægger mærke til, at disse meget mørke kræfter kun formår at gennemføre deres velforberedte og gennemarbejdede agenda, mens resten af menneskeheden sover. Vi er blevet passiviserede til at tænke og tro, at hvis bare vi overdrager endnu mere magt til en såkaldt 'stat', så vil alle problemer blive løst for os. Men i det øjeblik, vi begynder at danne os forestillinger om, hvordan samfundet burde udformes, vil det ikke mere være muligt for Klaus Schwab og hans venner at gennemføre deres smagløse planer om at 'trans-humanisere' og 'robotisere' menneskeheden ved at knytte dem endnu tættere til maskiner og implantere chips og biovåben i deres kroppe - samt andre teknisk højtudviklede, umenneskelige og i sidste ende højst umoralske tiltag.

For lidt over 100 år siden, mellem de to verdenskrige, formåede Rudolf Steiner at fremlægge, hvad han selv har beskrevet som "urtanker" om samfundets kræfter og samfundets fornyelse. Han sendte opråb ud til statsledere og opfordrede til moratorier i mange lande i Europa. Da dette opråb ikke blev hørt og lederne ikke reagerede, har mennesker senere fra ikke-partipolitisk side skabt det, der i dag kaldes for 'tregreningsbevægelsen'. Desværre har denne bevægelse bragt sig selv i en paralyseret tilstand og er næsten sovet ind i løbet af de seneste 100 år.

Nu er tiden kommet, hvor tregrenings-tankerne kan vækkes fra denne Tornerosesøvn. Vi oplever, hvordan

en lille kreds af mennesker tror, de har samlet tilstrækkelig meget magt, kapital og barbariske teknologiske metoder til at bringe hele verden under deres herredømme, og samtidig er de gået over til den altafgørende virkeliggørelse af deres forehavender. Men deres hensigter kan ikke blive til realitet, med mindre de først formår fuldstændigt at ødelægge kulturelle skikke og traditioner, der stadig eksisterer.

Derfor har det været ønskværdigt fra deres synspunkt, at vi ikke skulle være sammen med hinanden, at vi ikke skulle gå på arbejde, i teater eller til koncerter, at vi ikke skulle deltage i religiøse handlinger, at vi ikke skulle gå i skole eller på universitetet, at vi skulle isoleres og blive hjemme, fyldt med angst og frygt for livet og andre mennesker. Først når menneskene i videst mulig grad bliver splittet og isoleret fra hinanden - så vidt som det overhovedet er muligt - først i det øjeblik hvor det sidste af de gamle samfundsstrukturer, der tillader mennesker at opleve en sammenhængende livsfølelse, ligger i grus - først i det øjeblik regner de med, at det bliver muligt for dem at fuldbyrde deres plan.

Deres komplot kan dog kun lykkes, hvis mennesker ikke selv står klar med en stærk moralsk indsigt i, at samfundet kun kan forvandles i samklang med menneskers nutidige udviklingsbehov. Det er livsnødvendigt for os alle at få vakt tanker og følelser for samfundet - og for dét, samfundet i virkeligheden er. Vi må tage os tid til at tænke konsekvenserne af hver eneste samfundsmæssige sædvane og tradition igennem. Vi må spørge os selv, om det vi 'altid har gjort' virkelig er det, vi har brug for nu.

Som det vil fremgå i det følgende 'Eksistensgrundlag for Samfundets Fornyelse', har vi prøvet at gøre netop det. Vi har spurgt os selv: Hvad er fundamentet for samfundets tre hovedaktiviteter: *åndes- og kulturlivet, nærings- og produktionslivet* og *retslivet*? Vi indså, at konsekvensen af det, Rudolf Steiner opfordrede til, nemlig at når disse tre hovedaktiviteter hver især får en afgrænset selvstændighed i samfundet, så vil vejen til en grundlæggende forvandling af fremgangsmåde og proces i samfundets udvikling vise sig.

Da gik vi videre og forsøgte at udarbejde et skriftligt fundament for de mange tilknyttede samfundsorganer og -institutioner.

I dette skrift gives desuden en introduktion til tregrenings-tankerne. De stammer fra et forløb, hvor omkring 40 mennesker har diskuteret og udarbejdet en formulering baseret på tidsvarende oplevelser og erfaringer.

Skriftet henvender sig til mennesker, der føler sig tiltrukket af disse grundlæggende urtanker og ideer om samfundsfornyende kræfter. Samtidigt tjener det som fundament for det nydannede 'Irrevocable Covenant Trust for Societal Renewal', som er beskrevet til sidst i dette skrift.

Skriftet her skal ikke betragtes som et færdigt produkt, men som en grundsten - et frø, hvorfra en hel skov kan vokse frem. Det er vores forventning, at der fremadrettet vil være behov for yderligere indsigtfuld uddybelse og udarbejdelse.

Vi er ikke afventende - men står derimod parat med klare tanker, følelser og handlekraft til det øjeblik, hvor tilstrækkeligt mange mennesker er forberedte til at tage ansvar for samfundets udvikling - et samfund der tilhører os alle i fællesskab - og som udgangspunkt anser de individuelle udviklingsveje som en essentiel livsnødvendighed.

8. December 2021

På vegne af Reclaimed Society

Lene Eriksen
Malte Nielsen
Kirsten Marie Sand
Elisabeth Schulin
Michael Bang Sørensen
Diane Vincentz
m.fl.

Sonja Nielsen
Lene Pia Rehardt
Christian Schnefeld
Lars Thor Smith
Sofia Vincent
Michael Vincentz

Præambel

Hvad vi i dag kalder for samfundet, er en levende åndsfuldt organisme, opbygget og forædlet af de mangfoldige og ubegrænsede interaktioner mellem mennesker.

Hvert enkelt individ er integreret i samfundet igennem alle sine fysiske såvel som sjælelige og åndelige aktiviteter.

De helbredende impulser i et moderne samfund kan

kun bringes til udfoldelse, hvis samfundet i sin helhed tillader en udvikling, der fremmer samklang mellem menneskers sjælelige tilstande, personlige ansvar og indre behov.

Samtidig kan det enkelte menneske kun opleve sig selv i sit fulde potentiale, hvis det kan virke i og præge samfundet ud fra sine inderste indsigter, evner og begavelser.

I det moderne samfund lever hvert individ i meget tætte sociale relationer til alle elementer af samfundet. Gennem den komplekse arbejdsdeling, som har udviklet sig i samfundet, er alle mennesker reelt set blevet afhængige af hinandens arbejde. Ud fra denne gensidige afhængighed bliver det vores opgave at tilpasse samfundet til de individuelle behov.

Samfundet kan kun trives, når hvert enkelt individ oplever de størst mulige fremskridt i sin udvikling. Og samfundet kan i alle sine aktiviteter i det hele taget aldrig stræbe efter andre værdige mål end selve det at fremme de enkelte individers potentiale.

Når mennesket oplever, at det kan udvikle og udfolde sig i overensstemmelse med sine egne indre motivationer og evner, vil frugterne af denne udvikling virke tilbage på, præge og dermed berige samfundet.

Uden opretholdelsen af og tilskyndelsen til en sådan frugtbarhed vil ethvert samfund opleve en degenerering og nedbrydning, som igen vil have en negativ effekt på alle samfundets medlemmer.

Det må betragtes som en forbrydelse, hvis et samfund begrænser udfoldelsen af de enkelte medlemmers iboende potentialer. Kræfter, der ellers positivt ville kunne komme til udtryk, kommer til at have en negativ indvirkning på samfundet, hvis deres udfoldelse bliver forhindret.

For at gøre det muligt for hvert enkelt individ ud fra egne bevæggrunde og impulser at lade sine kræfter flyde ind i samfundet på den mest hensigtsmæssige måde, må oprettelsen af tre indbyrdes afhængige, men selvstændige og suveræne *samfundsgrene* betragtes som en livsnødvendighed.

Disse betegnes som:

- *Ånds- og kulturlivet*
- *Retslivet*
- *Nærings- og produktionslivet*

Da de samfundsmæssige opgaver, der er omfattet af de tre samfundsgrene og deres målsætninger og bestemmelser, står i stor modsætning til hinanden, er det vigtigt at skabe mulighed for, at de befinder sig i størst mulig individuel selvstændighed i forhold til hinanden.

Samtidig bevirker denne selvstændighed, at hver samfundsgren kan udfolde sig i kraft af egne impulser og idealer, der i modsat fald ville være skadelige, hvis disse blev til den primært drivende kraft i en af de andre samfundsgrene.

De tre sociale grene i samfundet er nødvendige, fordi vi

som mennesker befinder os i og forholder os til samfundet på tre helt forskellige måder.

I *nærings- og produktionslivet* er vi igennem den indførte arbejdsdeling og globalisering reelt set afhængige af hinanden. Denne gren har i vor tids højest komplekse samfund udviklet sig på en sådan måde, at mennesker virker i et gensidigt samarbejde for at dække hinandens materielle behov.

Derfor kan de aktiviteter, der tilhører *nærings- og produktionslivet*, såsom landbrug, håndværk, industriel produktion, handel og konsumeringen af de skabte produkter, kun trives når aktiviteterne, som udgår fra denne samfundsgren, bliver gennemtrængt af en solidarisk og broderkærlig karakter. Solidaritet og broderkærlighed vil altså være den grundlæggende og motiverende impuls, der gennemsyrrer *næringslivets* aktiviteter som helhed.

I den samfundsgren, der betegnes som *åndes- og kulturliv*, er det nødvendigt, at hvert enkelt individ får den højest mulige frihed til at udfolde sig og til at virke i kraft af sin egen selvbestemmelse, begavelse og bevæggrund.

Hvis menneskers frie udfoldelse på *åndes- og kulturlivets* områder bliver tilbageholdt eller begrænset, bliver samfundet udpint for alt dét, der er uundværlige kræfter for dette samfund.

Hvis *nærings- og produktionslivet* og *åndes- og kulturlivet* på en uigennemskuelig måde bindes til hinanden i en enhedsstat, kan hverken den ene eller

den anden samfundsgren udvikle sig ifølge sin egen indre dynamik og livsnødvendighed, da de netop er så grundlæggende forskellige.

For det tredje er det *retslivets* opgave at skabe en mellemmenneskelig proces, hvor alle befinder sig på lige fod med hinanden. For at opnå denne tilstræbte lighed er det essentielt, at så mange mennesker som muligt bliver inddraget direkte i retslivets områder og aktiviteter – og dermed kan virke sammen med hinanden som suveræne mennesker samt opleve en gensidig indbyrdes respekt for hver især iboende naturret.

De her nævnte sociale livsnødvendigheder uddybes i de følgende eksistensgrundlag.

Ånds- og kulturlivet

Ånds- og kulturlivet ses som samfundets egentlige fundament og dets frugtbare jord. Det er den virkeligt skabende samfundsgren, hvorfra alle fornyelses- og udviklingskræfter udspringer.

Alle samfundets tre grene bliver befrugtet af *ånds- og kulturlivets* frugter. Disse frugter kan dermed opfattes som samfundets kilde til næring. Samfundet er i høj grad afhængigt af at få tilført de kultiverende og fornyende kræfter, som opstår i mennesket inden for *åndslivets* virke.

Uden tilførslen af disse næringsstoffer bliver

samfundet fattigt og udpint, og dermed bremses en udvikling, der kan føre ind i fremtiden.

Ethvert menneske kan indse, at et træ der bliver adskilt fra sine rødder, umuligt kan fortsætte med at vokse og bære blomster og frugt. Lige så umuligt er det at tro, at samfundets udvikling kan fortsætte i en fremskridtsvenlig retning, hvis mennesker afsondres fra sine åndelige, kulturelle og historiske rødder.

Derfor kan *ånds- og kulturlivet* betragtes som den samfundsgren, der kan opretholde en kontinuerlig strøm, som stammer fra en fælles menneskelig fortid og baner vejen ind i en fælles fremtid.

I *ånds- og kulturlivets* aktiviteter oplever mennesket sig selv som et skabende væsen, der lærer at skabe ud fra de samme kræfter, som naturen blev skabt af. Med sin kreativitet lærer mennesket at forvandle og forædle naturen til et æstetisk og kunstnerisk udformet udtryk.

Udviklingen og frigørelsen af disse iboende skabende kræfter er *ånds- og kulturlivets* største opgave. Impulser til *ånds- og kulturlivets* aktiviteter kan kun udgå fra *ånds- og kulturlivets* egen gren, og aldrig stamme fra hverken *nærings- og produktionslivets* eller *retslivets* fordringer og behov. Forøvrigt kan *ånds- og kulturlivets* impulser udelukkende skabes ud fra en indre menneskelig frihed. Ud fra denne urørlige indre frihed tilfører mennesker samfundet uundværlige, berigende kræfter, der igen virker helbredende på samfundets fortsatte udvikling.

Hvert enkelt af *ånds- og kulturlivets* forgreninger danner sine egne fundament og eksistensgrundlag, der opstår ud fra de frie kræfter i de enkeltmennesker, som føler sig kaldet til at være virksomme inden for hver forgrening. Disse forgreninger kan blandt andet bestå i (men er ikke begrænset til):

- *skole og uddannelse*: børnehaver, skoler, universiteter, produktionsskoler, aftenskoler, osv.
- *forskning*: forskning og udvikling, der endnu ikke er direkte forbundet med fremstillingen af varer.
- *sundhedssammenslutninger*: hospitaler, plejehjem, jordemødre, terapeuter, læger, hjemmeplejen, osv.
- *kunstnerisk udfoldelse*: teater, musik, dans, billedkunst, arkitektur, osv.
- *kirke og religion*
- *sport og bevægelse*
- *Andre institutioner*, der også er afhængige af viden og erfaring fra ånds- og kulturlivet og derfor kommer til at høre under denne grens arbejdsområder:
- *Associative sammenslutninger, herunder:*
- *Økonomiske sammenslutninger og institutioner, der varetager en samfundsmæssig retfærdig regulering og cirkulation af betalingsmidler. Alt hvad der betragtes*

som økonomi, betalingsmidler og bankvæsen er en samfundsmæssig aktivitet, der kun kan opstå ud fra en dyb indsigt i økonomiske processer og derfor tilhører det ånds- og kulturlivets område.

- Domstole: For at opnå den mest optimale retfærdighed på den mest uafhængige måde, er det vigtigt, at ingen bliver dømt inden for retslivets område. Det er fundamentalt, at dem, der laver loven, ikke må dømme andre.

Nærings- og produktionslivet

Næringslivets produktion har først og fremmest til opgave at dække de materielle behov, der opstår, når mennesker fødes på jorden. På denne måde kan næringslivet tilbageføres til en ivaretagelse af det, som må betegnes som de oprindelige menneskeværdige opgaver og behov.

De vareproducerende aktiviteter har yderligere til formål at være behovsdækkende på en sådan måde, at mennesker kan tage del i og udvikle ånds- og kulturlivets og retslivets virke.

Næringslivets produktion er et resultat af en bearbejdning af naturens ressourcer. Dette er en kollektiv aktivitet, der er udviklet gennem kulturelle og historiske processer, der gennem erkendelser og færdigheder muliggør forvandlingen af naturens ressourcer til varer.

Disse aktiviteter vil altid være afhængige af en fælles menneskelig indsats. Uden menneskers arbejdskraft, uden adgang til jord, uden adgang til kapital og uden adgang til produktionsmidler, kan det moderne *næringslivs* aktiviteter ikke opretholdes og udvikles. Det betyder, at alle mennesker i fællesskab ikke alene har ansvar for at tilføre *næringslivet* deres egen arbejdskraft, men også ret til en ligelig andel af dets afkast og produktion.

Ud fra erkendelsen af, at *næringslivets* aktiviteter er et fælles menneskeligt anliggende, bliver det klart, at det vil trives i en sfære, der er gennemtrængt af en altruistisk indstilling, hvor alle beslutninger og handlinger tages ud fra en broderkærlig anskuelse og med respekt for hvert enkelt menneskes væsen og behov.

Da det er naturen, der frembringer råstofferne til *nærings- og produktionslivets* aktiviteter, er det selvfølgelig, at aktiviteterne kun kan udfolde sig inden for de grænser, naturen selv sætter for at kunne tilføre mennesker sine ressourcer og for samtidigt at kunne regenerere sig som bærer af jordens og menneskehedens fremtidige liv.

Samtidig er det mennesker, der tilfører deres livs- og arbejdskræfter til *næringslivets* aktiviteter og ofrer deres tid og kræfter til gavn for samfundet som en helhed. De overordnede reguleringer af de mellemmenneskelige forhold i *næringslivet* bliver varetaget inden for *retslivets* område for at sikre, at individets tilknytning til *næringslivet* sker på en menneskelig værdifuld og værdig måde.

På denne måde vil *næringslivets* aktiviteter blive afgrænset af det eksisterende naturgrundlag på den ene side og på den anden side afgrænset af *retslivets* mellemmenneskelige beslutninger i forhold til samfundets ønsker om tilføjelse af arbejdskraft til *næringslivet*.

Hvis produktionsniveauet bliver for lavt eller for højt, er det op til samfundet som helhed at tage beslutninger om at hæve eller sænke den fælles arbejdsindsats i *næringslivet*.

I moderne tid er der udviklet industrielle produktionsmetoder, der tilknytter menneskeligt arbejde til højt organiserede produktionskæder.

Samtidig har den moderne industrialisering og effektivisering sørget for, at den nødvendige menneskelige arbejdstid i produktionen forbliver minimal. Effektiviseringen af produktionens nødvendige tidsmæssige indsats medfører en frigørelse af ressourcer for alle mennesker i samfundet, således at de i højere grad kan deltage i både *åndes- og kulturlivets* og *retslivets* aktiviteter. Denne *frisættelse fra forhold, der slavebinder menneskers forhold til tiden*, må ikke blot betragtes ud fra *næringslivets* perspektiver, der vil bestræbe sig på fortsat effektivisering og et øget konsum af varer, men bør i sig selv være et samfundsmål, der skaber muligheder for et rigere kulturliv.

På denne måde vil overflødig produktion falde bort. Dette vil også ske, når forbrugere, distributionsled og producenter finder sammen om en produktion med

henblik på at dække virkelighedsnære og sunde behov, nemlig i de såkaldte *associationer/ associative sammenslutninger*.

Reelt set er det konsumenterne, der bærer et fælles ansvar for al produktion. For at varetage dette fælles ansvar bliver de nævnte *associative sammenslutninger* dannet af producenter og konsumenter, hvis opgave det vil være at organisere og harmonisere *nærings- og produktionslivets* samlede aktiviteter til gavn for hele samfundet.

Retslivet

I *retslivet* opstår et mellemmenneskeligt rum, hvor hvert enkelt menneske på den ene side udgør et suverænt væsen, og hvor man samtidig mødes på lige fod med hinanden i gensidig respekt.

I dette rum hersker den dybeste ærbødighed og respekt for mennesket og for hvert enkelt menneskes iboende ret til livet. *Retslivet* varetager den opgave at sikre, at de fundamentale behov forbundet med retten til livet, som alle er født med og har til fælles, varetages og manifesterer sig i samfundets forskellige love, regler og handlinger.

Dette må også omfatte en grundlæggende ret til ikke at blive påført skade af det samlede samfunds beslutninger, aktiviteter og foranstaltninger.

Retslivets aktiviteter må samlet set forstås som en kontinuerlig bestræbelse på at etablere og opretholde

retfærdighed som en afbalancerings- og harmoniseringsproces i samfundet.

For at opnå denne tilstræbte retfærdighedsbetonede lighed, er det afgørende, at alle beslutninger, handlinger og foranstaltninger bliver gennemtrængt af en grundlæggende kærlighed til mennesker og en stræben efter at få indsigt i menneskers behov. Dette indebærer samtidigt, at mennesker bliver hørt i forhold til alle beslutninger, der påvirker deres liv.

De menneskelige forskelle, der opstår ud fra variationer i begavelse, viden, arveanlæg, uddannelsesniveau, økonomiske og nedarvede privilegier m.m., må søges udlignet i *retslivet*, da alle har en iboende ret til en lige behandling for loven. Derfor kan en lov kun være gældende, når den stræber efter at etablere og opretholde en mellemmenneskelig lighed.

Til forskel fra *nærings- og produktionslivet*, hvor aktiviteterne er koncentreret om den nødvendige vare og produktion, der skal til for at sikre de materielle behov, der opstår, når et menneske fødes på jorden, og til forskel fra *ånds- og kulturlivet*, hvor det primære fokus er, at mennesker kan udvikle sig til deres fulde potentiale i frihed, handler det for *retslivets* vedkommende om at skabe et rum, hvor det kun drejer sig om de mellemmenneskelige forhold.

Dette medfører, at en af *retslivets* centrale opgaver er at sikre, at *nærings- og produktionslivets* aktiviteter sker til gavn for alle mennesker i samfundet, således at det aldrig kommer til at tjene særinteresser.

Samtidig sørger *retslivet* for at samfundets foranstaltninger tager højde for *ånds- og kulturlivets* fundamentale behov for en fortsat indre udvikling af hvert enkelt menneske. Disse behov hænger sammen med samfundet som helhed. Mennesker må have ligeværdig adgang til tilfredsstillelsen af disse åndelige og kulturelle behov, og de skal ikke være forbeholdt en særlig privilegeret gruppe mennesker.

Mennesker med evner og begavelser for *retslivets* processer, vil gennem den tillid, de vises af deres medmennesker, finde vej ind i *retslivets* områder. Samtidig er *retslivets* funktion at inddrage mennesker i en ægte demokratisk medbestemmelse.

Retslivet finansieres ud fra *næringslivets* aktiviteter og har selv ingen finansielle aktiviteter.

Grundlæggende må *retslivets* institutioner hverken ophobe eller forvalte finansielle midler, aktiver eller bygninger ud over, hvad der umiddelbart er nødvendigt for opretholdelsen af *retslivets* aktiviteter. Det vil sige, at *retslivet* er påbudt ikke at samle nogen form for kapital eller opsparing i form af aktiver eller passiver. Det får i stedet sit finansielle behov til den umiddelbare drift stillet til rådighed af *næringslivet*.

Eksempel på *åndslivets* forgreninger:

Kunstens opgaver

I de mangfoldige kunstarter og kunstneriske aktiviteter, der er udviklet af menneskeheden over årtusinder i en kontinuerlig kulturel proces, formår mennesket at opnå et dybere forhold til sig selv og til naturen. I kunstneriske processer finder mennesker ind til en fornyet opfattelse af deres eget indre væsen og udvikler fra dette arnested både færdigheder og begavelser.

Det kunstneriske felt er et domæne, hvor mennesket oplever sig selv som et skabende væsen, der formår at virke i forening med de kreativt skabende kræfter i naturen.

Alle de substanser og processer, som naturen selv frembringer - såsom sten, metal, ler, farver og toner - kan mennesket forædle og løfte op til et andet plan gennem dets kreativt skabende vilje og virke. Disse aktiviteter bringer hvert enkelt menneske i et tæt forhold til sit indre væsen og understøtter det mellemmenneskelige samarbejde.

Disse kunstnerisk skabende aktiviteter er uundværlige for samfundet.

Gennem de kunstneriske processer bliver samfundet tilført kræfter, der er afgørende for hele samfundets videre udvikling.

Derfor er det væsentligt, at de mennesker, der besidder

en uimodståelig trang til kunstnerisk virke, får mulighed for at bringe denne trang til udfoldelse.

Når samfundet ikke længere ser sig beriget eller tiltrukket af det kunstneriske virke, som en bestemt kunstner eller kunstnergruppe formår at udfolde, så må disse kunstnere samtidig kunne finde deres plads i en anden af samfundets aktiviteter. Samfundet må opretholde en indsigtfuld tålmodighed med de tidskrævende processer, der ligger til grund for kunstnerisk udvikling.

Det skal understreges, at en kontinuerlig samfundsfornyelse i sig selv er en kunstnerisk proces, som mennesket tager del i.

Arkitektens Pagt

Der findes ingen anden kunstform, der opretholder en så vedvarende og nærmest grænseløs betydning for hele menneskeheden, som arkitekturen. Fra det øjeblik, de bliver født, er mænd, kvinder og børn omgivet og indkapslet af strukturer og bygninger, der er skabt af en arkitekts tanker.

På samme tid udfylder disse strukturer den plads på Jorden, som er givet os af naturen. Enhver må evaluere og vurdere den effekt, som arkitekturen har, ikke kun på menneskeheden som helhed, men også på naturen i al dens udstrækning.

De former og strukturer, der kommer til udtryk i arkitekturen, afspejler menneskets indre forhold til

både naturen og til dets egen oprindelse. Gennem de figurer, vinkler, og indre og ydre former, der optræder i bygningsværkerne, oplever man en refleksion af mænds og kvinders indre liv. På samme tid har de skabte former en gennemgribende effekt på livet for de, som lever i og iblandt disse bygninger og strukturer.

De former, som udtrykkes gennem arkitekturen, kan enten løfte samfundets medlemmer og bringe dem nærmere hinanden i en indre ræsonnerende forståelse af sig selv, og dermed også af en indre forbundethed med naturen, eller også - hvilket i vid udstrækning gør sig gældende i dag - kan arkitekturens konstruktioner fremmedgøre mennesker i forhold til deres eget iboende væsen, såvel som i forhold til den naturlige verden. Denne form for fremmedgørelse glider med tiden over i en uophørlig destruktionstrang, både af det sociale liv og den naturlige verden.

Når man betragter den naturlige verden, fyldes man af ærefrygt over de myriader af udtryk, som naturens skabende kræfter gør tilgængelige for os. På samme tid er hver eneste manifestation skabt i et proportionelt forhold til naturens overordnede helhed. Hvert eneste blad står i forhold til blomsten, hver eneste bladform i forhold til stilken, den geometriske harmoni, der tydeligt fremstår mellem de spiralformede hvirvler i blomster, den fuldendte pragt i krystaller - i enhver af de former, der udspringer af naturens skabende væsen, bliver man forbløffet over sammenhængen mellem perfektion, skønhed og harmoni.

På samme tid er forarmelsen i de idèer, som anvendes til design og konstruktion i menneskers verden, overvældende, når man betragter de bygningsværker, der ofte præger den moderne by i dag.

Det er nærmest som om al kreativ og kunstnerisk inspiration har forladt det moderne arkitektoniske design. Formerne på de bygningsstrukturer, man møder, er næsten kun baseret på firkanter, paralleller og vinkelrette former, alt sammen domineret af den kubiske form. Hvor i naturen ser man firkanter og rektangler? Kun i det livløse mineralske rige - i stoffer såsom pyrit (svovlkis) krystaller - ser man former, der minder om kuber.

Den måde, hvorpå bygninger er designede, og den måde hvorpå man udtænker det rum, hvor mænd, kvinder og børn skal leve, samles og arbejde - alt dette har en direkte betydning for den psykologiske, følelsesmæssige og kognitive funktion hos samfundets medlemmer. Mænd, kvinder og børn længes efter former, der er udledt af en forståelse for, hvordan arkitekturen kan fremme og inspirere menneskets indre evner til at bestræbe sig på at opnå stadigt højere niveauer i sin udvikling, og på samme tid opnå en højere grad af harmoni og integration i det sociale liv.

For at kunne fremme samfundsudviklingen er det nødvendigt med en arkitektur, der er inspireret af naturens former og proportionelle forhold, såvel som bestemt af medlemmerne i samfundet og deres behov for at leve i rum, der reflekterer bevægelsen og dynamikken i deres indre væsen. Det er mænds og kvinders ansvar at forestille sig og planlægge

bygningsskonstruktioner sådan, at de reflekterer disse basale behov.

For at kunne bryde ud af denne onde cirkel af den gentagne livløshed i bygningværkernes form, hvilket igen medfører en indre følelse af livløshed i mennesker, er det bydende nødvendigt, at kunsten i arkitekturen frigøres fra de lænker, som kunstneren gennem det forrige århundrede er blevet påført af investerings- og bygge-firmaernes ensidige profit-orienterede motivation.

Arkitekturen må fornyes i en bestræbelse på at manifestere en organisk arkitektur, der ved benyttelse af varme geometriske former skabt ud fra spirituelle lovmæssigheder og ud fra fordybelse i livsprocesserne, samt igennem den indre dynamiske bevægelse hos de sjæle, der deltager i samfundslivet, kan løfte menneskeheden op til en bevidsthed om sin egen indre storhed og suverænitæt.

Skoler

Børnene udgør samfundets fremtid og eksistens. Derfor er en omsorgsfuld opdragelse og uddannelse af børnene yderst essentiel for fællesskabet, og det er en opgave, samfundet er forpligtet til at varetage med den højeste ærbødighed og ansvarsfølelse.

Børnene bærer i sig selv uundværlige kræfter i deres indre; de skal kultiveres og plejes med henblik på fremtidig udfoldelse og udvikling. Skoler og pædagogiske sammenslutninger bør som følge af

denne kendsgerning alene se sig selv som formidlere og støtter af barnets udvikling.

I udviklingen af pædagogiske metoder og arbejdsmåder er samfundet forpligtet til at bringe den størst mulige trivsel til hvert eneste barn.

Alle skoler og anvendte pædagogiske metoder må alene tilstræbe at understøtte barnets frie udfoldelse. For at kunne opnå dette er det væsentligt, at skoler og deres lærere er frit stillede til at vælge og udarbejde deres egne individuelle pædagogiske metoder ud fra egne indsigter.

Skoler må hverken underlægges interesser fra nærings- og produktionslivet eller retslivet, men må udelukkende forstå sig selv som selvstændig garant for barnets frie udfoldelse og udvikling.

Intet barn bør hindres i sin udvikling igennem utilstrækkelig skolegang eller manglende uddannelsesmulighed, da dette på sigt vil medføre en forringelse af hele samfundet.

Ansvar for skolens udformning ligger alene hos skolelæreren, der i indre suverænitæt bestræber sig på at manifestere den bedst mulige undervisningsform for hvert enkelt barn og elevgruppe. Det er de mennesker, der arbejder direkte med børnene i det daglige, der finder frem til de pædagogiske midler og metoder. Læreren arbejder i frihed ud fra egne indsigter i børnenes udviklingsbehov og i ansvarlighed over for børnene og deres forældre.

Det er forældrene, der ud fra deres naturmæssige forhold til deres eget barn har ansvaret for opdragelse og udvikling af barnet. Derfor er det også deres ansvar selv at finde den bedst mulige og mest passende skole til barnet, samtidig med, at de følger barnets udvikling med omsorg og med indsigt i skolens aktiviteter.

Grundlaget for en sund skolegang er, at forældrene kan overdrage det pædagogiske ansvar til lærerne i en tillidsfuld stemning.

Da ansvaret for barnet ligger hos forældrene, kan forældrene vælge at hjemmeundervise deres børn, hvis det er ønsket, eller hvis de ikke finder en passende skole til deres barn.

Det religiøse liv

Det religiøse og kirkelige liv er en del af *åndes- og kulturlivet* og opstår ud fra det individuelle menneskes vilje til og ønske om at tilknytte sig et religiøst samfund eller deltage i religiøse handlinger.

Religion er traditionelt forstået som en indre forankret trang til at nærme sig sin guddommelige oprindelse alene eller i fællesskab med andre, der bærer på lignende indre impulser.

Alle kirker og religiøse sammenslutninger definerer selv indholdet af deres trosoverbevisning samt måden, hvorpå de vælger at forholde sig til denne.

Religiøse sammenslutninger opstår ud fra en fri impuls,

og derfor må kirker kun dannes og agere i samfundet som frie selvstændige organisationer - i alle deres forhold i fuldstændig uafhængighed af staten eller politiske dagsordener.

Det er selvfølgelig, at alle gerninger, der påfører andre mennesker eller dyr lidelse, aldrig må betragtes som religiøse handlinger.

Sundhedssammenslutninger

At være i besiddelse af en fundamental fysisk, sjælelig og åndelig sundhed samt indre vitalitet er væsentligt for ethvert menneskes udfoldelse. Generelt set kan en mangelfuld sundhedsmæssig trivsel skade og hæmme menneskets udvikling.

Samtidig kan samfundet kun blomstre, når det højeste niveau af vitalitet og sundhed opleves af så mange af samfundets medlemmer som muligt.

Når et menneske oplever akut eller kronisk sygdom, har det kun begrænsede muligheder for at tilføre samfundet dets kræfter. Der opstår derfor en vedvarende omkostning for samfundet, når mennesker er syge. På den anden side har sygdom, når den opstår, også ofte en direkte indvirkning på det individuelle menneske, som kan føre til en indre positiv forvandling. I den proces er hensigtsmæssig pleje og omsorg afgørende.

Således bliver det gennemskueligt, hvordan hvert enkelt menneskes vitalitet og sundhed har et direkte

forhold til samfundets trivsel i dets helhed. Det er samfundets retsmæssige pligt at forhindre, at samfundets aktiviteter fører til sundhedsmæssige skader for det enkelte menneske eller for grupper af mennesker. Sådanne skader kan opstå som følge af produktionsmetoder, brug af giftstoffer i mad og tøj samt andre producerede varer, eller som dårlige arbejdsvilkår, uansvarlighed i sundhedsbehandling m.m. Det bliver *retslivets* ansvarsområde at begrænse og om muligt forhindre, at menneskers aktiviteter tilfører skade på andre mennesker, dyr og naturen i øvrigt.

Opretholdelsen af menneskers sundhed samt forebyggelse af sygdom er én af samfundets højeste prioriteter. Dette skal tages i betragtning ved alle samfundsmæssige beslutninger, i udarbejdelse af retsgrundlaget for samfundet og ved iværksættelsen af samfundsmæssige aktiviteter.

Den individuelle synsvinkel

Sundhed kan kun betragtes fra et kvalitativt, "indre" synspunkt, således at det omfatter fysisk, sjælelig og åndelig stabilitet og trivsel. Sundhed er ikke en absolut tilstand, men et individuelt anliggende. Dette er særligt væsentligt i forståelsen af sundhedstilstanden hos mennesker med handicap eller psykiske lidelser.

Derfor er det også det individuelle menneske, og for børns vedkommende forældrene eller børnenes værge, der har ansvaret for at udforske og finde frem til, hvilke sundhedsmæssige behandlinger eller terapier, der skal gennemføres.

Afgørende for en effektiv behandlingsproces er den tillid, der hersker mellem patient og terapeut.

Samtidig kan ingen ydre, autoritær instans tage beslutninger omkring det enkelte menneskes sundhedsbehandlinger eller omkring den terapeutiske vej, de vælger.

Hvert enkelt menneske har fuld frihed og dermed også et stort ansvar i forhold til egne sundhedsmæssige beslutninger.

Terapeutens synsvinkler

De mennesker, der ønsker at tjene samfundet igennem en udvikling af helsebringende evner og metoder, er ansvarlige for uddannelse og udvikling af egne kompetencer inden for de terapiformer, de af egen overbevisning og erfaring mener bedst kan medvirke til at opretholde sundhed og bringe helbredelse til mennesker, der oplever sygdom.

Det er essentielt, at der bliver overdraget fuldstændig terapeutisk frihed både til terapeuten og patienten i deres søgen efter at opretholde sundhed og helbrede sygdom på bedst mulig måde.

Familieforhold

Moderskabet, faderskabet og familielivet i øvrigt udgør det grundlæggende sundhedsmæssige fundament for menneskets senere udvikling og trivsel.

Barnets trivsel er tæt forbundet med forældrenes trivsel

i familielivet, og forældrenes trivsel hænger uløseligt sammen med deres trivsel i samfundet samt på deres arbejdspladser.

Derfor skal der i den økonomiske prioritering, et land foretager, tages højde for behov for den tid og ro, som et sundt og sammenhængende familieliv afhænger af.

Da det er forældrene – eller om nødvendigt barnets værge, der er tættest forbundet med barnet, og dermed ansvarlig for det, er det dem, der tager alle sundhedsmæssige beslutninger for barnet.

Forskning

Fremtidig forskning inden for sundhed er underlagt det frie ånds- og kulturliv.

Drivkraften til den sundhedsmæssige forskning bør være kærlighed til mennesker og menneskers udvikling, som er bygget på en klar erkendelse. Dette indebærer, at forskningen tager afsæt i en grundig forståelse af menneskets væsen og natur, og ikke i økonomiske interesser hos de erhvervsdrivende, der fremstiller medicin – eller i offentlige interesser i at påvirke befolkningen i en bestemt retning.

Akut medicin

Det betragtes på nuværende tidspunkt som en samfundsmæssig opgave at opretholde akutte medicinske afdelinger.

Gårdfællesskaber, økosamfund, kollektiver, bofællesskaber

Det moderne livs udvikling har ført mennesker ind i en livsstil, hvor de enkelte individer ofte oplever sig som adskilte i forhold til hinanden og til naturen. Denne manglende menneskelige livssammenhæng fører til en basal fremmedgørelse og indre isolation.

En stigende tendens til såkaldte livsstilssygdomme, der kommer til udtryk i depression, stress, kronisk træthed, brug af rusmidler, afhængighed, voldelig adfærd m.m., er velkendte og dokumenterede resultater af denne isolerede livsstil, samt den fremmedgjorte arbejdsindsats, som mennesker i dag ofte føler sig tvunget til at gennemføre.

På den anden side har familiemæssige og sociale blodsbandsforhold generelt mistet den sammenhængsskabende karakter, de havde tidligere og dermed den gavnlige indflydelse på det enkelte menneskes livsvej og indre udvikling.

Det er derfor væsentligt for hele samfundets udvikling, at mennesker, der ønsker at bo i mere tæt knyttede sammenhænge med hinanden, får mulighed for at slutte sig sammen i boformer og fællesskaber, som kommer til udtryk i for eksempel: gårdfællesskaber, økolandsbyer, kollektiver og lignende samfundsformer.

Dannelse af gårdfællesskaber og økolandsbyer må ske ud fra det enkelte menneskes egen motivation og drivkraft til at realisere en samfundsfornyelse gennem

en udforskning af nye samfundsformer og gensidigt indbyrdes samarbejde.

Land/jord til gårdfællesskaber og økolandsbyer

Det er som tidligere beskrevet et helt fundamentalt princip, at alle mennesker har ret til livet. På en helt enkel og logisk måde indebærer dette princip, at mennesker har en iboende ret til land eller en andel i jordens afkast.

De grupper, der ønsker at bo i økolandsby-lignende sammenslutninger, må i aftale med de udformede *associative sammenslutninger* - der får overført ansvaret for forvaltning af landområder og deres dyrkning - blive tildelt adgang til jord og til kredit til at etablere deres initiativer.

Dette indebærer et grundlæggende socialt og samfundsmæssigt ansvar.

Derfor kan det kun ske gennem klare aftaler mellem de ansvarlige *associative sammenslutninger* og de konkrete initiativtagere til de planlagte landbrugsmæssige, produktive og sociale aktiviteter på det specifikke landområde, som forvaltningsmæssigt bliver overført til sådanne sammenslutninger af mennesker.

Ideen om gårdfællesskaber og økosamfund indebærer et grundlæggende socialt ansvar. Erfaringen siger, at de medlemmer i samfundet, der lider under fysiske,

kognitive eller psykiske udfordringer, generelt trives godt i de her beskrevne landsbyagtige sammenslutninger. Derfor er det vigtigt, at de enkelte gårdfællesskaber og landsbyer i deres opbygning inkluderer og inddrager mennesker med fysiske, kognitive og psykiske udfordringer i deres sociale liv. Samtidig med at samfundet i øvrigt bestræber sig på etablering af lignende samfundsformer for at sikre værdifuld livsudfoldelse for mennesker med fundamentale behov for et beskyttet liv.

Skulle gruppen af mennesker, der har fået overdraget et landområde og evt. også en kredit til at etablere deres planlagte samfundsmæssige projekt, efter et vist tidsrum, der ved en beslutning er blevet fastsat som hensigtsmæssigt, ikke have tilført samfundet den planlagte produktion eller løst den samfundsmæssige og sociale opgave, de er overdraget, må den *associative sammenslutning* i henhold til deres samfundsmæssige pligt, overføre sådanne allerede etablerede landsbyer eller lign. til andre sammenslutninger af mennesker, der viser motivation og evner til videreførelse af projektet.

Ansvar for projekter i forhold til opnåelse af deres erklærede mål befinder sig altid i samarbejdet mellem initiativtagerne og de ansvarlige *associative sammenslutninger*.

Associative sammenslutninger

Inden for ånds- og kulturlivets grænser dannes *associative sammenslutninger*. Disse institutioner har til opgave at koordinere og organisere landets samlede produktion til fælles gavn for alle mennesker i det pågældende geografiske område. Ansvar, der bliver lagt ud til de *associative sammenslutninger*, er vidtgående. Den overordnede viden og kapacitet, der er nødvendig for at styre landets produktion, kan kun udspringe fra *åndslivets* områder, hvor både konsumenterne og producenterne mødes med fokus på et fælles samfundsmæssigt mål.

Der er ikke tale om centralt styrede sammenslutninger.

Da ansvaret, der bliver overført til områdets eller landets *associative sammenslutninger*, er særdeles omfattende, kan dette ansvar derfor kun varetages af mennesker, der formodes at kunne tilegne sig en overordnet forståelse for landets eller områdets produktive muligheder. Desuden skal disse mennesker være i besiddelse af gennemgribende sociale evner og indblik i hele samfundets behov.

Associative sammenslutningers ansvar indebærer, men er ikke begrænset til:

- *Afklaring af de rent faktiske materielle behov for det enkelte områdes befolkning og befolkningsgrupper.*
- *Afklaring af det enkelte områdes umiddelbare naturgrundlag for produktion, samtidig med en sikring af, at produktionen sker på det faktiske naturmæssigt*

tilstedeværende grundlag, for dermed at forhindre en overbelastning af natur og naturområder.

- Afklaring af retslivets afgørelser i forhold indsatsen af det menneskelige tidsforbrug inden for de enkelte produktionsgrene.

- Afklaring af menneskers arbejdsressourcer inden for det enkelte område.

- Organisering af produktionskæder til at imødekomme behovet for varer.

- Fordeling af jordområder til landbrug og andre produktionsaktiviteter.

- Udstedelse af nødvendige kreditter, der muliggør opretholdelsen og igangsættelsen af nærings- og produktionslivets aktiviteter.

- Medansvarlighed for regulering af cirkulerende betalingsmidler i forhold til deres mængde og levetid.

- Fordeling af allerede eksisterende produktionsmidler til parter med kompetencer til at gennemføre en ønsket produktion.

- Sikring af tilstrækkelige forskningsprojekter og midler til fremtidig produktion samt produkt- og produktionsudvikling.

- Sikring og definition af en balance mellem eksport og import af varer.

Kredit, valuta og betalingstransaktioner

I det moderne samfund er et system til håndtering af økonomiske transaktioner påkrævet. Det må være et system, der understøtter den ønskede moderne udvikling, men som samtidig er en garanti for den indlysende opgave at opretholde lighed inden for den samfundsgren, der vedrører økonomiske transaktioner.

Da mennesker i det moderne samfund er afhængige af hinandens udførte arbejde, er det væsentligt, at et effektivt valutasytem realiseres med det direkte formål at facilitere et sundt niveau af produktion og retfærdig distribution af både basale fornødenheder såsom mad, tøj, husly, værktøj og husholdningsapparater, såvel som sofistikerede serviceydelser, som nutidens mennesker er vant til.

En anden opgave, der påhviler organiseringen af de økonomiske forhold, er at udstede kredit til fremtidig produktion og til øvrige vigtige samfunds-aktiviteter. En tredje væsentlig opgave for organiseringen af de økonomiske forhold er at muliggøre, at alle mennesker, der ikke direkte arbejder med produktion, f.eks. som lærere, læger, musikere, osv. også har mulighed for at opretholde livet.

Samfundet er i stand til at opfylde disse grundlæggende samfundsmæssige behov gennem nøje indsigt i og indførelse af metoder til betalingsudveksling.

Etablering af dette kræver betalings-

transaktionssystemer, der afspejler produktion, udveksling og livscyklus for de varer, som det oprettede betalingsmiddel understøtter. Dette skal opnås gennem et valutaudstedelsessystem baseret på aktive kreditmidler, der rettes direkte mod produktionsinitiativer, og på samme tid sikrer en organisk tilintetgørelse af den skabte valuta, hvilket afspejler livstiden for de produkter, som den udstedte valuta havde til hensigt at fungere som pålydende for. Reguleringen af valutasystemets livs-cyklus bestemmes og reguleres aktivt af de *associative sammenslutninger*.

Da ethvert valutasystem eller enhver valutaudveksling baseret på spekulative planer og interesser har en destruktiv indflydelse på samfundet som helhed, er dette derfor udtrykkeligt forbudt. Derfor må det implementerede valutasystem udelukkende have til opgave at understøtte de oven for nævnte opgaver.

Hver af de tre individuelle samfundsgrene garanterer, at de grundlæggende forudsætninger som de er beskrevet oven for, opretholdes i skabelsen, godkendelsen og udførelsen af et økonomisk transaktionssystem.

Ånds- og kulturlivet sikrer etableringen af *associative sammenslutninger*, som udgøres af både producenter og forbrugere, der påtager sig ansvaret for tilvejebringelsen af den påkrævede kredit. Denne uddeles til pålidelige individer og initiativer. Desuden er de *associative sammenslutninger* ansvarlige for reguleringen af betalingscirkulationen.

Retslivet sikrer egenhændigt skabelsen af de nødvendige love til opretholdelsen af den retsmæssige lighed, der skal opnås gennem det etablerede økonomiske system.

For at opretholde den indbyrdes lighed imellem mennesker i samfundet i forhold til et givent økonomisk system, er det væsentligt, at ingen rettigheder som adgang til land/jord, adgang til samfundets produktionsmidler eller adgang til kredit må købes igennem en ophobning af betalingsmidler. Samtidig sørger *retslivet* for, at tilstrækkelig adgang til betalingsmidler bliver ført over til *åndes- og kulturlivets* aktiviteter og også til mennesker, der ikke er i stand til at arbejde i produktionen, f.eks. børn, ældre og handicappede.

Nærings- og produktionslivet tilvejebringer varerne inden for de rammer, som både *retslivet* og de *associative sammenslutninger* angiver, hvilende på de betalingsmetoder, der er oprettet til fremstilling og fordeling af varer og tjenester.

Energi og ressourcer

Naturen skænker mangfoldige frugter og substanser til menneskeheden. Gennem *åndes- og kulturlivets* kontinuerlige udvikling har mennesker lært at forvandle naturens ressourcer til ernæring og nyttige redskaber, værktøj, kunstværker og øvrige varer, der alle kan berige og tjene mennesker i deres fysiske, sjælelige såvel som åndelige tilværelse på jorden.

Da alle naturressourcerne er en direkte gave fra jordens naturkræfter, må de alene betragtes som 'almennyttige'. Menneskets iboende retsforståelse fortæller os, at alle har lige adgang og ret til landets ressourcer.

Derfor kan naturressourcerne ikke med rimelighed ejes af enkeltindivider, firmaer eller omfattes af særinteresser og kan heller ikke betragtes som investerings- eller spekulationsobjekter, som staten kan forvalte og overdrage i form af særinteresser med henblik på finansiell profit.

Adgang til naturens ressourcer kan kun ske som en tildelt ret til at forvalte de af naturen givne ressourcer. Gennem *associative sammenslutninger* varetages det overordnede fælles ansvar for bevarelsen af jordens frugtbarhed med respekt for naturens mulighed for at regenerere, og disse *sammenslutninger* sætter dermed rammerne for det udnyttelsespotentiale, som naturens ressourcer tillader.

Det er også *associative sammenslutninger*, der træffer beslutninger om, hvordan adgangen til naturressourcerne reguleres.

Vi betegner naturressourcer som produkter fra naturen, der er ubearbejdede og direkte hentet fra naturen, og de kan bestå i:

- *Vand*
- *Energiresourcer i form af jordolie, naturgas, kul, osv.*
- *Vind, sol, jordenergi og -varme*
- *Jordarter og malme*
- *Træer*

- *Fisk*
- *Dyr der jages m.m.*

Udvinning af naturressourcer vil altid blive udført med den højeste ansvarlighed over for naturens mulighed for at regenerere og opretholde sin biodiversitet, for derigennem at bevare en naturlig rigdom.

Adgangen til naturressourcerne betragtes som en tildelt ret. Denne ret til ressourcer kan kun ske, når afkastet fordeles til gavn for hele samfundet.

De *associative sammenslutninger*, der oprettes til at varetage naturressourcernes fordeling, er forpligtet til at:

- *Evaluere landets tilgængelige naturressourcer.*
- *Foretage en ansvarlig bedømmelse af, hvad der umiddelbart kan hentes fra naturen uden at påføre naturen og dermed mennesket selv uhelbredelige skade.*
- *At fordele adgangen til landets ressourcer i fællesskab med de ansvarlige for produktionen for at sikre landets samlede behov for aktiviteter og varer.*

Eksempel på nærings- og produktionslivets gren

Landbrug

Alle samfundets mangfoldige aktiviteter hviler på den landbrugsmæssige produktion. Goder, der stammer fra landbrugets produktion, skaber grundlaget for menneskers fysiske, sjælelige og åndelige vitalitet. På denne måde betragtes landbruget som den mest fundamentale og essentielle produktionsgren i hele samfundet.

Landbruget har til opgave at bringe mennesker næringsmidler, der bliver dyrket på en sådan måde, at det vedligeholder og opbygger menneskers livskræfter.

Samtidig hviler de nutidige landbrugsaktiviteter på et årtusinder gammelt samspil mellem mennesker og naturen. Planter og dyr indgår i avlsprocesser, der tilfører mennesker tilpassede næringsmidler. Disse avlsprocesser betragtes som en kontinuerlig kulturmæssig aktivitet, der bygger på en dyb forbindelse og gensidig afhængighed mellem mennesker og naturen. Disse processer skal plejes i dybeste ærbødighed for naturen og alle naturens skabninger.

Den måde, mennesker omgås jord, planter, dyr og naturens øvrige goder på, er udtryk for samfundets indre holdning og kulturelle modenhed. Derfor bliver alle landbrugets aktiviteter båret og præget af en dyb kulturel tilknytning.

De seneste hundrede år har jorden oplevet en massiv tilbagegang i frugtbarhed og biodiversitet med udpining af næringsstoffer i menneskers mad og essentielle næringsmidler som resultat. Denne ekstreme hærgen og ødelæggelse af jordens frugtbarhed vil nødvendigvis føre til en lige så massiv tilbagegang i menneskers livskræfter og vitalitet, hvilket har en ødelæggende virkning på både den åndelige, sjælelige og fysiske del af det enkelte menneske. Samtidig fører det til en kolossal og omsiggribende stigning i kroniske og akutte sygdomme. Denne ekstreme stigning i antallet af sygdomme hos det enkelte menneske har katastrofale følger for den individuelle udvikling og begrænser herved samfundets mulighed for at udvikle og opretholde aktiviteter i alle tre samfundsgrene.

Derfor bliver landbrugsjorden overdraget til mennesker, der forpligter sig til brugen af landbrugsmetoder som de kommer til udtryk i det biodynamiske landbrug og lignende metoder, der stræber efter en genopbyggelse og bibeholdelse af jordens frugtbarhed.

Associative sammenslutninger med ansvar for jordområdernes forvaltning har samtidig det højeste ansvar for at opsøge mennesker med evner og en følelse af indre forpligtigelse til at genetablere og bibeholde jordens frugtbarhed.

Associative sammenslutninger sørger samtidig for den finansielle stabilitet af de enkelte gårde og gårdfællesskaber, i samarbejde med de pågældende landmænd.

Tanker og idéer til fordeling af landret

Med henblik på at gennemføre enhver form for produktion har mennesker brug for adgang til landområder.

Det er en åndelig naturret, at alle mennesker har ret til livet. Derved har alle mennesker også en landret, da adgang til land/jord og adgang til en del af jordens afkast er en livsnødvendighed for hvert enkelt menneskes liv.

I denne forbindelse ophører jorden med at være en handelsvare. Jorden betragtes som et fælles ansvar, der håndhæves som landret og/eller brugsret, der tilfalder hvert enkelt menneske.

Landmænd får adgang til land efter aftaler med de *associative sammenslutninger*, der har ansvar for landbrugs-produktionen. Landbrugets *associative sammenslutninger* udarbejder retningslinjer for en håndhævelse af landret, når denne vedrører landbrugsmæssigt arbejde og produktion.

Man kan også administrere håndhævelsen af en landret som f.eks. en individuel brugsret til ens retmæssige landbrugsjord i forhold til den landbrugsmæssige produktion, man ønsker at støtte.

ICT - Den Ubrydelige Pagt for Grundlæggende Social Fornyelse

De, som har læst dette skrift med interesse og har følt, at de ræsonnerer med det, vil på naturlig måde have stillet sig selv det indlysende spørgsmål: Hvordan vil så omfattende transformationer af samfundet nogensinde kunne realiseres?

Den første opgave var at identificere grundlaget og udgangspunktet for at sætte den nødvendige forvandling i gang.

Den næste opgave var at lade initiativerne finde en passende udformning, således at det essentielle niveau af selvstyrende myndighed vil kunne sikres, og således at de præsenterede trin mod social genskabelse og fornyelse ville kunne igangsættes.

I den forbindelse blev The Irrevocable Covenant Trust (Den Ubrydelige Pagt) registreret som trosbaseret organisation (faith-based organization) i Washington, USA, den 12. november 2021.

Det primære formål med The Irrevocable Covenant Trust (ICT) er at befordre alle aktiviteter, der hænger sammen med ovenstående tekster i dette dokument.

Alle enkeltpersoner såvel som organisationer, der føler sig draget mod at støtte ICT'ens mission, inviteres hermed til at kontakte os og blive medlem.

ICTs formål

Hver mand, kvinde og barn, der i øjeblikket er bosiddende på planeten Jorden, har et eksistentielt behov for at deltage i en grundlæggende social livsfornyelse for at kunne udvikle sit eget fulde potentiale og således på en så udstrakt og omfattende måde som muligt være i stand til at bidrage med frugterne af denne selvudvikling til samfundet i sin helhed.

Med dette formål er The Irrevocable Covenant Trust (ICT) etableret.

Præambel

Hvorimod ethvert samfund som helhed kun kan grundlægges i overensstemmelse med og i respekt og ærbødighed for hver eneste mands, kvindes og barns dybeste iboende behov for sin egen unikke fremtidige udvikling.

Hvorimod de kollektive mål for ethvert samfund eller for enhver sektor inden for det såkaldte samfund i det hele taget kun kan være at opfylde de udviklingsmæssige behov for mænd, kvinder og børn inden for dette såkaldte samfunds grænser.

Hvorimod den højeste åndelige lov givet til hele menneskeheden, generelt kendt som:

*For hele loven er opfyldt i det ene ord:
Du skal elske din næste som dig selv.*

(Galaterne, 5:14)

skal realiseres i det sociale liv.

Hvorimod impulsen til den *trefoldige sociale organisme* opfylder nutidens krav og skaber de nødvendige betingelser for at fremme den individuelle, åndelige, sjælelige og fysiske udvikling for alle mænd, kvinder og børn, der i øjeblikket lever på Jorden.

Hvorimod den såkaldte trefoldige sociale organisme kræver den øjeblikkelige etablering af de *tre suveræne og uafhængige sociale strukturer*, herefter benævnt som:

- *Ånds- og kulturlivet*, baseret på den ubestridelige frihed, der må være forbundet med hvert individs udvikling inden for denne sociale struktur.
- *Retslivet*, baseret på de højeste jurisdiktioner for *naturlov* og *den Åndelige Lov*, samt baseret på lighed imellem hver mands, kvindes og barns suverænitet.
- *Nærings- og produktionslivet*, baseret på principperne for broderskab og næstekærlighed til enhver mand, kvinde og ethvert barn inden for hvert enkelt geografiske område.

Med disse grundsætninger er The Irrevocable Covenant Trust (ICT) blevet skabt.

Her følger den engelske ICT originaltekst:

The Irrevocable Covenant Trust For Foundational Social Renewal

Each man, woman and child presently presiding on the planet conventionally referred to as The Earth is in existential need of participating in a Fundamental Social Life Renewal in order to develop to their own fullest potential and to be equally able to contribute the fruits of this self-development to Society in its entirety in as widespread and unabated manner as possible.

To this end, The Irrevocable Contract Trust or ICT is established.

Preamble

Whereas any society as a whole can only be founded in accordance with, in respect to and in reverence for the deepest intrinsic needs of each individual man, woman and child for their own unique future development.

Whereas the collective goals of any Society or of any sector within the so-named Society at large can only be to fulfill the developmental needs of the men, women and children within the so named Societies' boundaries.

Whereas the highest spiritual law given to all of mankind generally known as:

*For all the Law is fulfilled in one word, even in this:
Thou shalt love thy neighbour as thy selfe.*

Galatians 5:14

is to be realized within the Social Life.

Whereas the Impulse for the Threefold Social Organism fulfills the present day requirements and creates the necessary conditions for promoting the individual spiritual, psychological and physical development of all Men, Women and Children currently presiding on the Earth.

Whereas the so-named Threefold Social Organism demands the immediate establishment of the Three Sovereign and Independent Social Structures herein defined as the:

- Cultural and Spiritual Life Sector based upon the undeniable Freedom of each individual for development within this Sector.

- The Sector of the Rights and Legal Sphere grounded in the highest jurisdictions of Natural and Spiritual Law and founded in Equality of Sovereignty for each Man, Woman and Child.

- The Manufacturing and Production Sector founded upon the principles of Brotherhood and Altruism for each Man, Woman and Child within the individual Geographical Areas.

To these fundamental ends the Irrevocable Covenant Trust is created.

Irrevocable Covenant Trust

Horndrupvej 36, Tåning

8660 Skanderborg - Danmark

Nonprofit: CVR-nummer 37 72 28 63

mail@ictrust.dk